

Publicerad 2012-12-17 10:34 av Algotezza

Här är där är här - eller någon annan stans

Den här dikten - ett slags gemenskap

Jag skulle få min sköldkörtel röntgad.
Det var en tisdag i början av december,
småkulet, lite ruggigt.

Grå moln av olika nyanser,
kanske fem varianter,
ramade in den största sjukhusbyggnaden,
blocket, snett över vägen.

Redan vid receptionen fick jag
min första och enda belöning,
mitt nya frikort.
Nu är alla mina läkarbesök gratis.
Bara att bli sjuk.
Något det skulle visa sig att jag var,
fast symptomfri.

Så tröttnar jag plötsligt
på min berättelse.
Varför skall jag skriva om detta?
frågar jag mig själv,
och varför på detta sätt?
Om jag publicerar denna dikt,
vem kommer att läsa den?

Strålavdelningens väntrum.
Nio fåtöljer, två svarta lädersoffor.
Intetsägande tristesskonst på väggarna,

planlöst uppspikad.
En vit julstjärna på bordet.
Tre gamla Hemmets Journal.
En uråldrig Skön Hem.
Ett solitärspel i brunt trä
med tre kulor av något mörkare nyans.
En död spyflyga på golvet framför stolen
där jag satt mig.

”Det är tråkigt att vänta”,
säger mannen som går omkring hela tiden,
”jag har svårt att sitta ner.
Har blivit strålad trettionio gånger för statan.”

Ett äldre par med smörgåsar och en termos kaffe
har satt sig i ett hörn som de gjort till sitt eget.
Jag sitter i min fåtölj
och skriver ett utkast till den här dikten.

En dörr med den välkända varningsskylten öppnas,
och mitt namn ropas ut, fast mitt första.
En medelålders sköterska bjuder mig
att inträda i helgedomen.

Plötsligt börjar den döda flugan röra sig.
Jag har hamnat rätt.